

शं न इन्द्रो बृहस्पतिः शं नो विष्णुरुक्रमः ॥ १ ॥

द्वे अनुष्टुभौ मित्रवरुणादयो देवताः । मित्रो देवो नोऽस्माकं शं सुखद्वपो भवतु महावीरप्रसादात् मेघति भक्तेषु स्निह्यतीति मित्रः । वरुणः शं सुखद्वपो भवतु वृणोत्यङ्गीकरोति भक्तमिति वरुणः । अर्यमा नोऽस्माकं शं भवतु इयर्ति गहति भक्तं प्रतीत्यर्यमा । इन्द्रो देवेशो नोऽस्माकं शं भवतु । बृहस्पतिर्देवगुरुर्नः शं भवतु बृहतां वेदानां पतिः पालकः । उरुर्विस्तीर्णः क्रमः पादन्यासो यस्य स विष्णुः नोऽस्माकं शं भवतु वेवेष्टि व्याप्नोतीति विष्णुः ॥ १ ॥

शं नो वातः पवताऽशं नस्तपतु सूर्यः ।

शं नः कनिक्रदद्देवः पर्जन्योऽभिवर्षतु ॥ १० ॥

वातो वायुर्नोऽस्माकं शं सुखकारी अपरुषः अव्याधिजनकश्च पवतां वदताम् पव गतौ लोट् । सुवति जनान्स्वस्वव्यापारेषु प्रेरयति सूर्यः शं सुखद्वपोऽदहनो भेषजद्वपश्च नोऽस्माकं तपतु किरणान्प्रसारयतु । पर्जन्यः पिपर्ति पूरयति जनमिति पर्जन्यः परोऽम्भः पुरो (४.) जन्यतेऽनेन वा पर्जन्यौ रसदब्देन्द्राविति (५.) अभिधानम् [अमर° ३.३.१५१.] पर्जन्यः पर्जन्येशो (६.) देवः नोऽस्माकं शं सुखकरं काशनिक्षाररहितं यथा तथा अभिवर्षतु सिञ्चतु कीदृशः कनिक्रदत् अत्यन्तं क्रन्दतीति शब्दं कुर्वन् दाधर्तिर्दधर्तित्यादिना [पा° ७.४.६५.] यङ्लुगन्तो निपातः ॥ १० ॥

a. अहानि शं भवन्तु नः शऽ रात्रीः प्रतिधीयताम् ।

b. शं न इन्द्राग्नी भवतामवोभिः शं न इन्द्रावरुणा रातह्वया ।

शं न इन्द्रापूषणा (७.) वाजसातौ शमिन्द्रासोमौ सुविताय शं योः ॥ ११ ॥

द्विपदा गायत्री अहानि रात्रयश्च देवताः । अहानि दिनानि नोऽस्माकं शं सुखद्वपाणि भवन्तु रात्रीः शं सुखद्वपाः अस्मासु प्रतिधीयतां प्रतिदधातु महावीर इति शेषः कर्तरि यक् हान्दसः ॥ शं न इन्द्राग्नी । त्रिष्टुप् इन्द्राग्नी इन्द्रावरुणौ इन्द्रापूषणौ इन्द्रासोमौ देवताः । इन्द्राग्नी अवोभिः पालनैः कृत्वा नोऽस्माकं शं सुखद्वपौ भवताम् । रातं दत्तं ह्वयं ययोस्तौ रातह्व्यौ हविस्तृप्तौ इन्द्रावरु-